

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Beati Ignatii Martyris, Et Archiepiscopi Antiochensis, Epistola Ad Mariam.
1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΤΝΑΤΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ η^η Μαρίαν.

BEATI IGNATII MAR
TYRIS, ET ARCHIEPISCOPI AN
TIOCHENSIS, EPISTOLA AD
Mariam.

atque uiriditas facit, ut ad diuinam illam cattissimamque flumina, quae in animo tuo tam iucundam scaturiunt libanda non ipuiter modis, sed etiam cogar, atque per trahar. Nunc uero ego, ô beata, non tam meae uoluntatis, quam aliorum potestatis factus: uarijs, ijsdemque inter se pugnantibus consilijs huc atque illuc impellor. Ex hac enim parte me fugae, atque incolumitatis ratio uocat: ex illa carceris, atque vinculorum patientia retinet. Verum me horum nullum ab instituto meo impedire, ac retrahere patiar: sed omnibus his iniuriarum ac contumeliarum generibus, dabo operam, ut ad consequendum Christum indies magis atque magis dirigar atque promouear. Vtinam quae dira mihi atque grauia parari video, Deus mihi feliciter uertat. Nam eorum magnitudo, quae aduersa in hoc seculo patimur, cum illius premij, quod in futura uita exhibebitur, gloria nequaquam comparari potest. Quae tuis ad me lite-

v m m i Patris miseri-
cordia, & Domini Ie-
su Christi, qui pro no-
bis mortuus est, orna-
tissimæ, fideiç ac pietä
te sanctissimæ, Christi
Filiæ ac matri Mariæ:
Ignatius, qui & Theeo-

phorus, in Deo. S. P. D. Tametsi quibus-
uis epistolis, ipsa præsentium intuitio præstá-
tor est atq; optabilius (est enim hæc è sensi-
bus una, quæ non modò hominum, quos ui-
demus, nos morum suavitate delenire solet:
uerū etiam desiderio earum rerum, quas
externa contemplatio pollicetur, quæq; uic
oculis non peruidentur, multò maximè ue-
réque bearé potest:) tamen, quoniam tenere
hanc, propter loci longinquitatem, non po-
tui, ad literarum missionem, tanquam ad al-
terum portum (quod dici solet,) nonita in-
commodum, me recepi. Nam quanta in te
sit morum atque humanitatis suavitas, quan-
taq; elegantia, uel ablentes nos minimè fugit.
Etenim quum omnes ego bonorum animos,
ð sapientissima mulier, puris quibusdam, ac
placidissimis fontibus simillimos esse iudicé,
qui mynditiæ suæ atq; amicitatis specie, eos
etiam, qui siti anteà nulla incédebantur, ad hau-
riendum tamen, quoties accedunt, allicitant:
tum maximè omnium tuus ille ingenij nitor
atq; viriditas facit, ut ad diuina illa castissi-

ris, facere sum; iussus, feci libenter: omniaquæ, quæ tibi ita usdebantur, optimè se habitura, non dubitau. Intellexi enim te, uiros illos duos non aliquo fauore humano, sed diuini planè iudicij testimonio commedasse. Ceterum frequentes illæ tuæ sententiarum sacris promulgatarum literis repetitiones, mirum in modū me affecerunt: idq; adēd, ut eis perleatis, dubitandi amplius nulla nō cogitatio quidem mihi relicta sit. Quia enim fronte declinarem ea, quæ uel ipsa luce clarius pertemhi demonstrata sunt. Quam uelle me tua ista mente præditum. Nam quum Iesum diligas, uiuentis Dei filium, tali te ipse quoq; uoce cōpellabit: Ego me amantes, redamo: & qui me quæsumus ueniunt, pacem reportabunt. Mentione enim tui nunc uenit in animum, quam uerū sit illud, quod ex te audiu, cūm adhuc Romæ essem cum beato Papa Aneneſteto: cui nunc sanctissimus, optimeq; meritus uir successit Clemens, Petri ac Pauli auditor, cui tu tamen & addidisti per multa, & addere plura (te amabo) pergitto. Maximopere ad uos uenire cupij, ut uobiscum quasi requiesceré. Sed non est in hominis potestate, ire quò uult: & institutum meū quò minùs perlequi possim, militum custodia facit: omnino quæ nec quid agam, nec quid patiar, in manu mea est. Quā obrem, quòd alterum ego inter amicos solamē existimo, literis saluto tuam sanctissimā animam. Maiores mihi labores imponi, ultrò cupio. Prælens enim labor, exiguus futurum autem præmium, amplissimum. Fuge eos, qui passionem Christi negant, & secundum carnem natuitatem. Sunt enim non pauci, qui hactenus hoc morbo laborarint. Cetera autem me te monere, stultum est: quum ipsa tu sis instructa factis dictisq; optimis, possitique alios quoque in Christo instituere. Saluta omnes tui similes, qui certant pro salute sua, quæ certi, & Diaconi: plurimū autem sanctus iron. mea, eiusq; suauissimi liberi. In columē te corpū te coronam consequi in Christo uideam.